Seria: ELEKTRYKA z. 85

Nr kol. 757

Andrzej BŁASZCZYK Wiktor KIŚ Edmund PIETKA

PARAMETRY ELEKTRYCZNE KRIOPRZEWODU SKOMPENSOWANEGO DLA ZASILANIA PIECÓW ŁUKOWYCH

> Streszczenie. Obliczono rezystancję i reaktancję projektowanego krioprzewodu skompensowanego oraz wyznaczono krytyczne i dopusuczalne wartości prądu.

1. Wprowadzenie

Niektóre odbiory elektrochemiczne i elektrotermiczne, np. piece łukowe, cechuje pobieranie znacznych mocy przy niskim napięciu i dużych prądach. Wiąże się to z koniecznością stosowania specjalnych konstrukcji oszynowania, tzw. torów wielkoprądowych.

Uzyskiwanie odpowiedniej obciążalności prądowej toru wymaga zastosowania układów szynowych o dużych przekrojach poprzecznych oraz chłodzenia wymuszonego (np. wodnego). Ze względu na wymogi symetryzacji parametrów fazowych obwodu są to zwykle tory wieloszynowe o skomplikowanej konfiguracji (przeplecenia itp.). Znaczna jest również długość toru, wynikająca z warunków technicznych.

Gabaryty i układ przestrzenny toru prądowego, warunkując określony rozkład pola elektromagnetycznego, decydują o wartości rezystancji i reaktancji fazowych obwodu, a więc również o wartości strat mocy między fazami obwodu oraz stratach mocy wskutek rozproszenia.

Radykalnym środkiem zmierzającym do ograniczenia tych niekorzystnych efektów może być zastosowanie toru wielkoprądowego skompensowanego, chłodzonego ciekłym azotem, tzw. kriotoru skompensowanego (rys. 1).

Zalety toru skompensowanego wynikają z ograniczenia przestrzeni występowania pola elektromagnetycznego do objętości zawartej między współosiowymi powierzchniami walcowymi przewodów fazowych. Daje to praktycznie możliwość wyeliminowania zjawiska międzyfazowej transformacji mocy oraz strat energii rozproszenia wokół toru prądowego i związanego z nimi nagrzewania się pobliskich konstrukcji stalowych.

Zalety te jednak równoważone są pewnymi trudnosciami w utrzymywaniu niskiej temperatury przewodów. Ich osłony termiczne, zazwyczaj próżniowe, muszą zapewniać zarówno dobrą szczelność, jak i kompensację sił skurczów

Rys. 1. Schemat ideowy toru skompensowanego sasilającego piec łukowy a) układ toru, b) fragment przewodu fasowego

termicsnych, powstających w metalach konstrukcyjnych w wyniku dużych gradientów temperatury. Zastosowanie ciekłego asotu w kriotorach skompensowanych wydaje się być jednak korsystne s uwagi na jego dobre właściwości elektroisolacyjne, niesbędne wobec bliskości cylindrów o sróżnicowanych potencjałach. Niska temperatura ciekłego asotu poswala na smniejszenie resystancji przewodów i w resultacie strat mocy Joule'a.

2. Resystancja kriotoru skompensowanego

Resystywność metalu można przedstawić w postaci sumy:

$$\rho(\mathbf{T}) = \rho_{\mathbf{A}} + \rho_{\mathbf{A}}(\mathbf{T}) \tag{1}$$

rezystywności szczątkowej ρ_0 , praktycznie niezależnej od temperatury i rezystywności idealnej $\rho_1(T)$ w temperaturze T. Rezystywność szczątkowa jest następstwem defektów sieci krystalicznej oraz wtrąceń domieszkowych obcych pierwiastków, natomiast rezystywność idealna jest efektem drgań termicznych sieci krystalicznej, zakłócających uporządkowany ruch elektronów. Udział rezystywności szczątkowej w rezystywności całkowitej rośnie ze zmniejszaniem się temperatury. W efekcie występuje coraz silniejsza zależność rezystywności całkowitej od stopnia zanieczyszczenia metalu (tabl. 1).

Rezystancję kriotoru skompensowanego można obliczyć w oparciu o analizę pola elektromagnetycznego w przekroju cylindrów (rys. 1b) oraz wektor Poyntinga Parametry elektryczne krioprzewodu ...

$$\underline{P} = \frac{1}{2} \underline{E} \underline{H}^{\#}$$
(2)

(gwiazdką oznaczono wektor sprzężony). Strumień wektora Poyntinga, wnikający do przewodnika poprzez jego powierzchnię (s), nazywany jest mocą zespolona

$$S = \oint P \, ds = I^2 (R + jX), \qquad (3)$$

gdzie:

R, X - rezystancja i reaktancja przewodnika,
 I - wartość skuteczna prądu.

Tablica 1

Rezystywność całkowita w temperaturze 77,35 K i 293 K oraz rezystywność szczątkowa dla aluminium o różnych stopniach czystości [1]

	P 0	Q(T)	
Stopień czystości Al	T = 4,2 K	T = 77,35 K	T = 293 K
	x 10 ⁻⁸ Ω =	x 10 ⁻⁸ Qm	x 10 ⁻⁸ Ωm
A1 99,9999	0,0008	0,2105	2,60
A1 99,9995	0,0010	0,2215	2,64
A1 99,999	0,0013	0,2261	2,65
A1 99,99	0,0021	0,2364	2,66
A1 99,9	0,0291	0,2702	2,71

Na podstawie zależności (3) dla układu wg rys. 16 wyprowadzono wzory na rezystancje jednostkowe cylindra wewnętrznego R_w i zewnętrznego R_z [1]:

$$R_{w} = \frac{1}{I^{2}} \operatorname{Re}\left\{\underline{S}_{w}\right\} = \frac{\sqrt{\mu\omega\rho}}{2\pi r_{2}} \operatorname{Re}\left\{\underline{\underline{M}}_{ko}^{\prime}(\alpha r_{1})\underline{\underline{M}}_{Jo}(\alpha r_{2}) + \underline{\underline{M}}_{Jo}^{\prime}(\alpha r_{1})\underline{\underline{M}}_{ko}(\alpha r_{2}) \\ \underline{\underline{G}}(\alpha, r_{1}, r_{2}) \end{bmatrix}$$
(4)

$$R_{z} = \frac{1}{I^{2}} \operatorname{Re}\left\{\underline{S}_{z}\right\} = \frac{\sqrt{\mu\omega\rho}}{2r_{3}} \operatorname{Re}\left\{\underline{\underline{M}}_{ko}^{\prime}(\alpha r_{4})\underline{\underline{M}}_{Jo}(\alpha r_{3}) + \underline{\underline{M}}_{Jo}^{\prime}(\alpha r_{4})\underline{\underline{M}}_{ko}(\alpha r_{3})}{\underline{\underline{G}}(\alpha, r_{3}, r_{4})}\right\}$$
(5)

gdzie:

S, Sz	-	strumienie zespolone wektorów Poyntinga,
ω	-	pulsacja,
μ	-	przenikalność magnetyczna,
P	-	rezystywność
oc	-	parametr $(\alpha = \sqrt{\frac{\omega\mu}{0}}),$
r ₁ ,r ₂ ,r ₃ ,r ₄	-	promienie cylindrów,

131

funkcje Kelvisa-Thomsona oraz ich pochodne:

 $\underline{\underline{G}}(\alpha, \mathbf{r}_{1}, \mathbf{r}_{2}) = \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{J}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{2}) \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{K}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{1}) = \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{J}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{1}) \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{K}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{2})$ $\underline{\underline{G}}(\alpha, \mathbf{r}_{4}, \mathbf{r}_{3}) = \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{J}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{3}) \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{K}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{4}) - \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{J}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{4}) \underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{K}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}_{3})$ $\underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{J}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}) = \operatorname{ber}(\alpha \mathbf{r}) + \operatorname{j} \operatorname{bei}(\alpha \mathbf{r})$ $\underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{K}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}) = \operatorname{kei}(\alpha \mathbf{r}) + \operatorname{j} \operatorname{ker}(\alpha \mathbf{r})$ $\underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{J}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}) = \operatorname{bei}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}) + \operatorname{j} \operatorname{ber}^{\prime}(\alpha \mathbf{r})$ $\underline{\underline{\mathbf{M}}}_{\mathbf{J}0}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}) = \operatorname{ker}^{\prime}(\alpha \mathbf{r}) + \operatorname{j} \operatorname{kei}^{\prime}(\alpha \mathbf{r})$

Wartości funkcji ber, bei, ker, kei oraz wartości ich – pochodnych można znaleźć np. w podręczniku [4].

Na rysunkach 2 i 3 przedstawiono wyniki obliczeń rezystancji jednostkowych R_w i R_z oraz współczynniki efektu zaskórkowego prądu przemiennego 50 Hz w cylindrach kristoru skompensowanego.

Rys. 2. Rezystancja jednostkowa przewodu skompensowanego w zależności od powierzchni przekreju cylindra

3. Reaktancja krioprzewodu

Całkowitą reaktancję własną krioprzewodu skompenzowanego, przypadającą na jednostkę długości, można wyrazić jako sumę:

$$I_{c} = I_{ww} + I_{ws} + I_{s}, \tag{6}$$

offenterformed I observations epicified Ath Lippen

gdsie:

I___ - reaktancja jednostkowa wewnętrzna cylindra wewnętrznego,

X - jw., lecs cylindra sewnętrsnego,

3

- X_ - reaktancja jednostkowa zewnętrzna.

Uwsględniając sjawisko naskórkowości wartości reaktancji X i X określa się na podstawie sależności (3):

$$\mathbf{X}_{\mathbf{WW}} = \frac{1}{\mathbf{I}^2} \operatorname{Im}\left\{\underline{\mathbf{S}}_{\mathbf{W}}\right\} = \frac{\sqrt{u}\omega\phi}{2\mathbf{W}r_2} \operatorname{Im}\left\{\frac{\underline{\mathbf{M}}_{\mathbf{k}0}'(\mathbf{q}\mathbf{r}_1)\underline{\mathbf{M}}_{\mathbf{J}0}(\mathbf{q}\mathbf{r}_2) + \underline{\mathbf{M}}_{\mathbf{J}0}'(\mathbf{q}\mathbf{r}_1)\underline{\mathbf{M}}_{\mathbf{k}0}(\mathbf{q}\mathbf{r}_2)}{\underline{\mathbf{U}}(\mathbf{q}',\mathbf{r}_1,\mathbf{r}_2)}\right\}$$
(7)

$$\mathbf{I}_{\mathbf{w}_{\mathbf{z}}} = \frac{1}{\mathbf{I}^{2}} \mathbf{I}_{\mathbf{z}} \left\{ \underline{\mathbf{S}}_{\mathbf{z}} \right\} = \frac{\sqrt{\mu \omega \rho}}{2\pi r_{3}} \mathbf{I}_{\mathbf{z}} \left\{ \frac{\underline{\mathbf{H}}_{\mathbf{k} \circ}^{\prime}(\boldsymbol{\varphi} \mathbf{r}_{4}) \underline{\mathbf{H}}_{\mathbf{J} \circ}(\boldsymbol{\varphi} \mathbf{r}_{3}) + \underline{\mathbf{H}}_{\mathbf{J} \circ}^{\prime}(\boldsymbol{\varphi} \mathbf{r}_{4}) \underline{\mathbf{H}}_{\mathbf{k} \circ}(\boldsymbol{\varphi} \mathbf{r}_{3})}{\underline{\mathbf{U}}(\boldsymbol{\varphi}, \mathbf{r}_{4}, \mathbf{r}_{3})} \right\}$$
(8)

Wielkości występujące we wzorach (7) i (8) określono przy wzorach (4) i (5).

Pole elektromagnetyczne nie występuje na zewnątrz przewodu skompensowanego ($r > r_4$) ani w jego wnętrzu ($r < r_1$). W związku z tym wartość reaktancji zewnętrznej X_z wynika z analizy pola elektromagnetycznego w przestrzeni pomiędzy cylindrami ($r_2 < r < r_3$) i wynosi (wg pracy [2]):

$$X_{g} = \frac{\omega \mu_{0}}{2} \ln \frac{r_{3}}{r_{4}}$$
 (9)

Reaktancja jednostkowa własna X_c krioprzewodu przyjmuje bardzo małe wartości (rys. 4) w przeciwieństwie do reaktancji tradycyjnych torów prądowych zasilających piece łukowe. Ta korzystna własność jest skutkiem ograniczenia przestrzeni, w której występuje pole elektromagnetyczne, do niewielkiej objętości pomiędzy cylindrami.

Rys. 4. Reaktancja jednostkowa własna krioprzewodu skompensowanego (dane i oznaczęnia wg rys. 2)

4. Dopusscsalne i krytyczne prądy w'kriotorze

W cienkościennych cylindrach aluminiowych (143 mm) krioprzewodu rozkład gęstości mocy Joule'a jest w przybliżeniu stały (krzywe 3 i 4, rys. 5). Przyjmując jednakowe warunki wymiany ciepła wszystkich powierschni grzejnych cylindrów można określić gęstość powierschniową strumienia energii dla cylindra wewnętrznego i sewnętrznego

Ryz. 5. Rozkład gęstości mocy Joule'a w przekroju krioprzewodnika skompensowanego

$$\dot{q}_{w} = \frac{I^{2} R_{w}}{2\pi(r_{1} + r_{2})},$$
 (10)

$$\hat{q}_{g} = \frac{I^{2} R_{g}}{2\Re(r_{3} + r_{4})} \cdot$$
(11)

Zależności te ilustruje rys. 6, spersądsony dla kriotoru s prądem 100 kA.

Strumień ciepła wnikający s powierschni grzejnej cylindrów do kriocieczy można ująć w postaci funkcji $q = q(\Delta T)$, uzależniającej go od wielkości $\Delta T = T_p - T_g$. Argument ΔT jest miarą przegrzania kriocieczy i stanowi nadwyżkę temperatury powierschni grzejnej T_p ponad temperaturę mazycenia kriocieczy T_g . Na ryz. 7 saznaczono wszystkie etapy wrzenia.

W przypadku wrzenia azotu przy niezwacznym jego przegrzaniu (małym strumieniu cieplnym) przepływ ciepła zachodzi na skutek konwekcji naturalnej. Ze wzrostem strumienia ciepła pojawiają się pęcherzyki pary kriocieczy na powierzchni ściany grzejnej (rys. 7, przedział b).Dalzzy wzrost strumienia powoduje, że pęcherzyki stają się tak liczne, że łączą się ze sobą zanim oderwą się od powierzchni grzejnej. Powstająca w tem sposób błona parowa znacznie pogarzza intenzywność odprowadzania ciepła.Gwałtowne przejście z etapu wrzenia pęcherzykowego przy do wrzenia błonowego

Parametry elektrycsne krioprsewodu

swane jest pierwszym kryzysem wrzenia. Przejście odwrotne odbywa się także nagle w wyniku rozpadu błony na oddzielne pęcherze i nazywane jest drugim kryzysem wrzenia.

Rys. 7. Krzywa wrzenia kriocieczy z zaznaczonymi etapami

a) w konwekcji naturalnej, b) wrse-nia pęchersykowego, c)wrsenia przejściowego, d) wrsenia błonowego Zjawisko pierwszego kryzysu wrzenia azotu, zależne od gęstości strumienia ciepła na powierzchni przewodnika, określa dopuzzczalną i krytyczną wartość strat mocy oraz odpowiadające im wartości prądu.

W resultacie badań empirycsnych [1], obejmujących fragment charakterystyki (rys. 7) w przedziale $\dot{q} \in (0, \dot{q}_k)$, wykonanych dla przewodników walcowych i cylindrycznych, wysnaczono:

- dopuszczalną gęstość strumienia ciepła $\dot{q}_{d} = 12,17 \xrightarrow{W} przy \Delta T =$ = 9,5 K,

- krytyczną gęstość strumienia ciepła d_k = 15,3 W/cm² przy AT = 13,5 K. Dopuszczalne i krytyczne prądy dla krioprzewodników w ciekłym azocie określają zależności:

$$d = \sqrt{\frac{2}{R_d}},$$
 (12)

$$I_k = \sqrt{\frac{p \cdot d_k}{R_k}}$$
(13)

w których:

F - powierschnia grzejna krioprzewodu przypadająca na jednostkę długości,

 R_d, R_k - resystancje jednostkowe krioprzewodu w temperaturze $T_d = 77,35 + +9,5$ K oraz $T_k = 77,35 + 13,5$ K.

Ha rys. 8 przedstawiono wartości prądów I_d i I_k w sależności od pola przekroju cylindra wewnętrznego krioprzewedu skompensowanego. Minimalne pole przekroju aluminiowego cylindra o promieniu wewnętrznym $r_1 = 30$ mm dla prądu I = 100 kA wyzosi ok. 700 mm². Jest to wartość większa niż wynikażoby z rys. 6 (ek. 500 mm²) - różnica spowodowana jest uwsględnieniem większych rezystywności materiażu przewodowego w temperaturze 77,35+ + Δ T.

Rys. 8. Krytyczne i dopuszczalne wartości prądów w krioprzewodnikach skompensowanych w zależności od ich przekroju

5. Wnioski

- Kriotory skompensowane pozwalają na zmniejszenie całkowitych strat mocy w torze prądowym poprzez wyeliminowanie strat energii rozproszenia.
- 2. Cylindryczne przewodniki aluminiowe w ciekłym azocie wykazują znaczne zmniejszenie (ok. 12,5 razy) rezystywności w stosunku do rezystywności w temperaturze 20°C. Dobierając materiał, z którego mają być wykonane krioprzewodniki, należy preferować metale o jak największym stopniu czystości, gdyż mają one w niskiej temperaturze zdecydowanie mniejszą rezystywność od metali zawierających dużą ilość obcych domieszek.
- 3. Mała rezystywność aluminium w niskiej temperaturze jest przyczyną znacznie większych efektów naskórkowości w stosunku do występujących w temperaturze otoczenia. W związku z tym należy dobierać przewodniki skompensowane składające się z cylindrów o cienkich ściankach i dużych średnicach, gdyż pozwala to na znacznie lepsze wykorzystanie ich przekrojów.
 - 4. Kriotory skompensowane mają małą reaktancję na jednostkę długości, dzięki czemu pobierają znikomą ilość mocy biernej w porównaniu z torami tradycyjnymi. Ich zastosowanie stwarza możliwość znacznego poprawienia współczynnika mocy odbiorów zasilanych.

Parametry elektryczne krioprzewodu....

139

LITERATURA

- [1] Piętka E.: Badania współzależności między parametrami elektrycznymi i cieplnymi na wybranych modelach aluminiowych przewodników kricoporowych w temperaturze ciekłego azotu. Praca doktorska, Politechnika Śląska, 1979.
- [2] Goworkow W.A.: Pole elektryczne i magnetyczne. WNT, Warszawa 1962.
- [3] Antonowicz J.: Tablice funkcji dla inżynierów. WMT, Warssawa 1969.
- [4] Mc Lachlan N.W.: Funkcje Bessela dla inżynierów. PWN, Warszawa 1964.

Recensent: prof. dr inż. Maciej Krakowski

Wpłyneżo do redakcji dnia 24.VII.1982 r.

ЭЛЕКТРИЧЕСКИЕ ПАРАМЕТРЫ КОМПЕНСИРОВАННОГО КРИОРЕЗИСТИВНОГО ТОКОПРОВОДА ДЛЯ ПИТАНИЯ ДУГОВЫХ ЭЛЕКТРОПЕЧЕЙ

Резюме

Сделаны расчёты значений активного и реактивного сопротивления криорезистивного токопровода. Определены критические и допустивые значения токовой нагрузки.

THE ELECTRICAL PARAMETERS OF A COMPENSATED CRYOCONDUCTOR USED TO SUPPLY ARC FURNACES

Summary

The value of resistance and reactance are determined for a compensated cryoconductor. Moreover, the critical and maximum current values are defined.

at the data in the second of a strength of the second strength of th